

בס"ד. שיחת יום ג' פ' יתרו, ט"ז שבט ה'תשנ"ב

— ביחידות" כללית להאורחים שיחיו —

בלתי מוגה

א. כבכל פעם כיו"ב — ההתחלה היא באופן ש"פותחין בברכה", כמ"ש רבינו הזקן בהתחלת אגרת הקודש הידועה¹.

ובזה מרומז גם שכל ענין של "פתיחה" צריך להיות ב"ברכה" — כפי שמצינו גם בפתיחת כל סדר ההשתלשלות, שמרומז בפסוק² "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ", שנוסף על בריאת עוה"ז הגשמי כפשוטו, הרי זה כולל גם כל סדר ההשתלשלות³ — שההתחלה היא באות ב', ר"ת ברכה, כמבואר במדרשי חז"ל⁴ (כמדובר כמ"פ בהתוועדויות כגון אלו).

וכיון שברכה היא מלשון המשכה⁵ — נמשכת ה"ברכה" בכל הזמנים שלאח"ז, עד לפעם הבאה שבה יהי' עוה"פ אירוע או יום כזה, שאז תומשך עוד ברכה והמשכה, וממקום נעלה יותר, כבכל ענין של קדושה שמוסיפין בקודש⁶, ומזמן לזמן גם עליות מיוחדות, כמו בכל עשר שנים, חמשה עשר או עשרים שנה, ועד"ז העלי' דמ"ב שנים הקשורה עם שם מ"ב (כמדובר לעיל⁷), שאז העלי' היא ביתר שאת וביתר עוז, ובמילא גם ההמשכה שלאח"ז היא ביתר שאת וביתר עוז.

ב. ובנוגע למאורע זה — שכו"כ מבני ישראל, אנשים נשים וטף, שבאו ממקומות שונים, מתכנסים יחדיו, והכינוס הוא בבית הכנסת בית המדרש ובית מעשים טובים, בית משולש, שאז ישנו העילוי ד"החוט המשולש (לא רק "במהרה לא ינתק", אלא) לא ינתק"⁸, ובסמיכות ל"ראש השנה לאילן"¹⁰: על כל בני ישראל נאמר¹¹ "כי תהיו אתם ארץ חפץ", וכידוע תורת הבעש"ט בענין זה¹².

(לעיל ע' 180).

(1) רס"א (קב, א).

(8) קהלת ד, יב. וראה לעיל ע' 201 הערה

(2) בראשית א, א.

112.

(3) ראה אוה"ת בראשית תפז, סע"ב

(9) ריש מס' ר"ה.

ואילך. ד"ה בראשית ברא תרנ"א (סה"מ

(10) או כהלשון הרגיל בכ"מ: "לאילנות"

תרנ"א ע' פט ואילך). ועוד.

לשון רבים (ראה התוועדויות תשנ"ב ח"ב ע'

(4) ירושלמי חגיגה פ"ב ה"א (קרוב

262 הערה 128).

לטופה). ועוד.

(11) מלאכי ג, יב.

(5) ראה תו"א מקץ לה, ג. ובכ"מ.

(12) ראה כתר שם טוב (הוצאת תשנ"ט)

(6) ראה ברכות כח, א. וש"נ.

בהוספות סנ"ז. וש"נ.

(7) קונטרס משיחות י"א וי"ג שבט ס"ח

ולכן דורשים מכאו"א מישראל להיות בבחינת "ארץ ממנה יצא לחם"¹³, וכן כל שאר מיני פירות הצומחים בארץ, ארץ ישראל, עלי' נאמר¹⁴ "לא תחסר כל בה", אפילו פלפלין¹⁵, ועאכו"כ שבעת המינים (כנגד שבעת הקנים ד"מנורת זהב כולה"¹⁶) שנשתבחה בהם ארץ ישראל, "ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש"¹⁷, ובאופן ש"כל המוקדם בפסוק זה מוקדם לברכה"¹⁸, ותלוי גם בהקדימה לתיבת "ארץ", אלא שיש חילוק בין "ארץ" בפעם הראשונה ל"ארץ" בפעם השני, שהסמוך לתיבת "ארץ" הראשונה קודם להסמוך לתיבת "ארץ" השני¹⁹.

והענין בזה:

אצל כאו"א מישראל ישנם ענינים שלפי ערכו הם סתם ענינים, ויש ענינים שבהם נשתבחה ארץ ישראל שלו,

— שהרי בודאי קיים את הציווי וההוראה המפורסמת של נשיאי חב"ד: "עשה כאן ארץ ישראל"²⁰, שזוהי גם נתינת-כח, וגם לשון של הבטחה²¹ —

והיינו, שכל אחד מישראל כולל את כל שבעת המינים (שבעת קני המנורה), שהם שבעת המדות (כמבואר בפרטיות בלקוטי תורה להאריז"ל¹⁶), וכל אחד מהם הוא באופן של שבח והודאה וברכה והמשכה, אשר, על ידם נמשך שבח והודאה ברכה והמשכה בכל הענינים שבגללם נקרא בשם "ארץ ישראל",

— כב' הפירושים ד"ארץ", מלשון ריצה, ומלשון רצון²², ובוה גופא ישנם ב' פעמים "ארץ", שהם ע"ד וברוגמת ב' הפירושים האמורים —

ועד שעיי"ז נמשך שבח והודאה בכללות עם ישראל, שכללות כולם יחד הם שבעת המינים, שבעת קני המנורה.

ואם הדברים אמורים בנוגע לכאו"א מישראל, הרי במכ"ש וק"ו בנדו"ד, שהאנשים והנשים והטף שהתאספו כאן כוללים את כל בני" וכל עניניהם, כיון שאסיפה זו מתקיימת בבית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים של נשיא הדור, אשר, "הנשיא הוא הכל"²³, שכולל את כל אנשי הדור, ובמילא כולל הוא את כל אנשי הדורות שלפניו וכל אנשי הדורות שלאח"ו.

ע' תפה.
 (21) ע"ד הפתגם "טראַכט גוט וועט זיין גוט" (אגרות-קודש הנ"ל ח"ב ע' תקלו. ועוד), שזוהי הבטחה שאכן יהי טוב (ראה גם לקו"ש חל"ו ע' 4 ואילך).
 (22) ראה ב"ר פ"ה, ח ובפ"י מת"כ ומהר"ו שם. תו"א בראשית א, סע"ג.
 (23) פרש"י חוקת כא, כא.

(13) איוב כח, ה.
 (14) עקב ח, ט.
 (15) ברכות לו, ב.
 (16) זכרי' ד, ב.
 (17) עקב ח, ח.
 (18) ברכות מא, א.
 (19) שם, ב ובפרש"י.
 (20) אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"א

ג. ועוד והוא העיקר — בנוגע לענין של פועל:

נוסף לכך שבודאי קיימו את מנהג ישראל²⁴ לאכול פירות (פירות כפשוטם בגשמיות העולם), כולל ובמיוחד פירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל, הרי זה מקדים ומזרו ומביא תיכף ומיד — ובפרט ע"י ההקדמה שעושים את כאו"א מכס שליח לנתינת הצדקה — שכולנו יחד²⁵, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"²⁶, באים "עם ענני שמיא"²⁷ "לאכול מפרי" — לאכול את הפירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל בארץ ישראל עצמה,

וכיון שאז נעשה שינוי לטובה בנוסח הברכה²⁸, הרי מובן שנעשה גם שינוי לטובה בכל עניני ברכה זו, ושינוי עיקרי, שפועל בכל הדורות הבאים ובכל הדורות שלפניו, ועאכו"כ בדורנו זה, דור האחרון לגלות ודור הראשון לגאולה — עי"ז שבנ"י פעלו והמשיכו את האל"ף, אלופו של עולם, ב"גולה", שמזה נעשה "גאולה"²⁹, ועד שב"גאולה" ממש גופא הולכים "מחיל אל חיל" עד "יראה אל אלקים בציון"³⁰.

ד. ובכל זה ניתוסף בבואנו משבת שירה, וכיון שסיימה "ה' ימלוך לעולם ועד"³¹, שזהו"ע הנצחיות (שזהו הפירוש הפשוט ד"לעולם ועד"), הרי זה באופן שהולכים משירה אל שירה, עד שבאים ל"שיר" לשון זכר³² (כמדובר גם בהתוועדות שלפני³³), שיר העשירי³¹, שנשיר כולנו יחד, ומלכנו נשיאינו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, בראשנו, ועד לעצמות ומהות בפשטות, כפי שנתפשט ונתגלה בה"פשטות" דכאו"א מישראל³⁴, כולל גם האנשים והנשים והטף הנמצאים כאן, ובפרט שנמצאים בבית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים של נשיא הדור, ששמו "יוסף" מורה על ענין הגאולה, ובזה גופא — גאולה מתוך שמחה וטוב לבב, כמרומז בשמו השני "יצחק" (כמדובר בארוכה בהתוועדות שלפני³⁵).

ובהמשך לזה עומדים עתה בשבוע של מתן-תורה והשבת של מתן-תורה — שהרי ביום הש"ק קורין פרשת יתרו בכל הפרטים³⁶, החל מהפרטים דעשרת

- (24) ראה מג"א א"ח סקל"א סקט"ו. השלמה לשו"ע אדה"ו שם ס"ח.
 (25) ובזה ניתוסף יותר כאשר מתאספים כו"כ מישראל, יותר ממנין, כמדובר כמ"פ.
 (26) בא יו"ד, ט.
 (27) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.
 (28) ראה ברכות מד, סע"א. רמב"ם הל' ברכות פ"ח הי"ד. שו"ע א"ח סר"ח ס"י.
 (29) ראה ויק"ר ספל"ב. לקו"ת בעלותך לה, ג. ובכ"מ.
 (30) תהלים פד, ח.
 (31) בשלח טו, יח.
 (32) ראה מכילתא שם, א. ועוד.
 (33) קונטרס משיחות י"א וי"ג שבט ס"ו (לעיל ע' 176 ואילך).
 (34) ראה חתר שם טוב (הוצאת תשנ"ט) בהוספות קנ"ה ואילך. וש"נ.
 (35) קונטרס משיחות ג' ו' שבט ס"א (לעיל ע' 146).
 (36) כולל גם כפי שנמשך אצל אוה"ע — שזהו ענינו של יתרו שהלך לגייר את בני ביתו (פרש"י יתרו יח, כז).

הדברות עד "וכל אשר לרעך"³⁷, ועד להענין הכללי והעיקרי ד"תורה חדשה מאתי תצא"³⁸, שכלול ונכלל בהמתן-תורה שאודותיו מדובר בפרשת יתרו.

ומזה באים לפרשת משפטים — "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם"³⁹: "ואלה" — "מראה באצבעו (על ה"תורה חדשה") ואומר זה"⁴⁰, "אשר תשים לפניהם" — "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם"⁴¹, ו"לפניהם" דייקא — לפנימיותם⁴².

ה. ויהי רצון, שתיכף ומיד ממש, ללא הפסק בינתיים, גוף בריא ונשמה בריאה,

— ובפרט לאחר שניתוסף בריאות בגוף ובריאות בנשמה ע"י האכילה משבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל —

באים כל האנשים והנשים והטף ("בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו") הנמצאים כאן, "עם ענני שמיא", לארצנו הקדושה כפי שהיא בשלימותה, יחד עם שלימות התורה,

— ורחמנא ליצלן אפילו מהדיבור אודות החזרת אפילו שעל מארצנו הקדושה, כשם שאסור לפגוע ("אָנרירן") בשלימות התורה, ועד שזהו ענין של מצות עשה ומצות לא תעשה (כמדובר כמ"פ) —

ושם גופא — לירושלים עיר הקודש, ושם גופא — להר הקודש ובית הקודש.

ועוד והוא העיקר — שכל זה נעשה תיכף ומיד ממש, ובאופן מוחשי בעיני בשר, ובפרט שכבר אכלו במוחש פירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל, ואלה שיוסיפו — תבוא עליהם ברכה, שהרי בינתיים יוסיפו בברכות הפירות, ועי"ז תבוא עליהם ברכה והמשכה מכל הענינים האמורים, ובפרט שיוסיפו במיוחד בהענינים של צדקה, שעיי"ז יתוסף עוד יותר בהברכות וההמשכות בכל הענינים האמורים, וכאמור, תיכף ומיד ממש, "לא עיכבן אפילו כהרף עין"⁴³, אלא תיכף ומיד ממש.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לכאו"א מהאורחים שטר של דולר, כדי לתת (או חילופו) לצדקה].

שאו הוא "רעך" של כאו"א מישראל.

(38) ישעי' נא, ד. ויק"ר פי"ג, ג.

(39) ר"פ משפטים.

(40) ראה תענית בסופה. שמו"ר ספכ"ג.

פרש"י בשלח טו, ב.

(41) פרש"י עה"פ.

(42) ראה תו"א משפטים עה, ג.

(43) מכילתא ופרש"י בא יב, מא. ועוד.

(37) יתרו כ, יד. — ולהעיר, ש"כל" הוא ענין כללי, "אשר" הר"ע העונג (ראה תו"א ר"פ תצוה. ובכ"מ) שהוא ענין כללי, ו"לרעך" כולל את כל אלה שנקראים בשם "רע", החל מהקב"ה שנקרא "רע", כפי שמביא רש"י במסכת שבת (לא, א) "רעך ורע אביך אל תעזוב (משלי כז, יו"ד) זה הקב"ה", וכן כאו"א מישראל כפי שחדור באהבת ישראל,